

Druga strona postępowania kasacyjnego: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w wypadku odstępstwa na podstawie art. 90 ust. 2 dyrektywy VAT ⁽¹⁾ zasada neutralności i art. 90 tej dyrektywy sprzeciwiają się przepisowi krajowemu, takiemu jak art. 129 ust. 1 zdanie drugie Danachno-osiguritelna protsesualen kodeks (kodeksu postępowania w sprawach podatkowych i ubezpieczeń społecznych), który przewiduje termin zawity na złożenie wniosku o zaliczenie lub zwrot podatku zafakturowanego przez podatnika z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług w przypadku całkowitego lub częściowego braku zapłaty przez odbiorcę dostawy lub usługi?
- 2) Czy niezależnie od odpowiedzi na pytanie pierwsze w okolicznościach postępowania głównego warunkiem koniecznym dla uznania prawa do obniżenia podstawy opodatkowania zgodnie z art. 90 ust. 1 dyrektywy VAT jest to, by podatnik przed złożeniem wniosku o zwrot podatku skorygował wystawioną przez siebie fakturę w zakresie wykazanego podatku VAT z powodu całkowitego lub częściowego braku zapłaty ceny za dostawę lub usługę przez odbiorcę faktury?
- 3) W zależności od odpowiedzi na dwa pierwsze pytania: w jaki sposób należy interpretować art. 90 ust. 1 dyrektywy VAT przy ustalaniu momentu, w którym powstaje przyczyna obniżenia podstawy opodatkowania, gdy ma miejsce całkowity lub częściowy brak zapłaty ceny, a z powodu odstępstwa od art. 90 ust. 1 brak jest przepisu krajowego?
- 4) W jaki sposób należy stosować rozważania zawarte w wyrokach z dnia 27 listopada 2017 r., Enzo Di Maura (C-246/16 ⁽²⁾), ECLI:EU:C:2017:887, pkt 21–27) oraz z dnia 3 lipca 2019 r., UniCredit Leasing (C-242/18 ⁽³⁾), ECLI:EU:C:2019:558, pkt 62 i 65), jeżeli prawo bułgarskie nie zawiera szczególnych warunków stosowania odstępstwa zgodnie z art. 90 ust. 2 dyrektywy VAT?
- 5) Czy zasada neutralności i art. 90 dyrektywy VAT sprzeciwiają się praktyce podatkowej i ubezpieczeniowej, zgodnie z którą w przypadku braku zapłaty korekta wykazanego na fakturze podatku nie jest dozwolona, zanim odbiorca towaru lub usługi, o ile jest on podatnikiem, nie zostanie powiadomiony o anulowaniu podatku, tak aby skorygował on pierwotnie dokonane przez siebie odliczenie?
- 6) Czy wykładnia art. 90 ust. 1 dyrektywy pozwala przyjąć, że ewentualne prawo do obniżenia podstawy opodatkowania w przypadku całkowitego lub częściowego braku zapłaty uzasadnia powstanie prawa do zwrotu zapłaconego przez dostawcę podatku od wartości dodanej wraz z odsetkami za zwłokę i od jakiej daty?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. 2018, C 22, s. 9.

⁽³⁾ Dz.U. 2019, C 305, s. 18.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad – Varna (Bułgaria) w dniu 13 maja 2022 r. – TS, HI/Ministar na zemedeliето, hranite i gorite

(Sprawa C-325/22)

(2022/C 303/21)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administrativen sad – Varna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: TS, HI

Druga strona postępowania: Ministar na zemedeliето, hranite i gorite

Pytania prejudycjalne

1. Czy beneficjent pomocy państwa przyznanej niezgodnie z prawem w drodze umowy zamiany, na mocy której uzyskał grunty na obszarze leśnym (prywatna własność państwowa), jest wyłączony z definicji „przedsiębiorstwa”, jeżeli według rocznych sprawozdań finansowych prowadzi działalność gospodarczą polegającą na sprzedaży towarów i usług na danym rynku, ale zgodnie z motywem 127 decyzji Komisji Europejskiej ⁽¹⁾ ani bezpośrednio ani pośrednio nie prowadzi działalności gospodarczej na gruntach nabytych w wyniku zamiany, ponieważ prawo krajowe przewiduje obiektywny zakaz, który uniemożliwia mu zmianę przeznaczenia gruntu i zabudowanie lub sprzedaż gruntu wydzielonego z zasobu leśnego?
2. Czy art. 107 TFUE należy interpretować i stosować w taki sposób, że w odniesieniu do statusu „przedsiębiorstwa” i przy stosowaniu kryteriów obowiązujących w odniesieniu do „przedsiębiorstwa” projekt inwestycyjny wnioskowany i faktycznie opisany przez beneficjenta pomocy publicznej otrzymanej niezgodnie z prawem, który to projekt ma być zrealizowany na uzyskanym w drodze zamiany państwowym gruncie w obszarze leśnym i służy jako przesłanka wszczęcia kolejnego postępowania w sprawie wydzielenia gruntów uzyskanych w wyniku zabudowy, a także podlega uwzględnieniu w odniesieniu do zgromadzonych danych dotyczących zakończonej pierwszej fazy postępowania administracyjnego w sprawie uprzednich uzgodnień jako okoliczność istotna z prawnego punktu widzenia, mimo że obiektywna niemożność realizacji projektu inwestycyjnego wystąpiła ze względu na nałożone moratorium parlamentarne i wprowadzony w związku z tym przepis ustawowy, który zawiera wyraźny zakaz zmiany przeznaczenia i zabudowy gruntów nabytych od państwa?
3. Czy art. 107 TFUE i art. 16 ust. 3 rozporządzenia Rady (UE) nr 2015/1589 ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że przepisy te stoją na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak § 1a pkt 2 i 4 (przepisy uzupełniające) Zakon za darzhavnata sobstvenost, które dla celów ustalenia wysokości pomocy publicznej otrzymanej w wyniku zamiany gruntów na obszarze leśnym (prywatna własność państwowa) uniemożliwiają stosowanie ceny rynkowej za nieruchomości poprzez określenie czynników rynkowych oraz kryteriów oceny dla kalkulacji prowadzących do odchylenia od rzeczywistej wartości nieruchomości i że takie uregulowanie krajowe jest sprzeczne w tym rozumieniu z zasadą skuteczności?

⁽¹⁾ Decyzja Komisji (UE) 2015/456 z dnia 5 września 2014 r. w sprawie programu pomocy nr SA.26212 (11/C) (ex 11/NN – ex CP 176/A/08) i SA.26217 (11/C) (ex 11/NN – ex CP 176/B/08) wdrożonego przez Republikę Bułgarii w kontekście zamiany gruntów leśnych [notyfikowana jako dokument pod sygnaturą C(2014) 6207].

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione
(Włochy) w dniu 25 maja 2022 r. – Feudi di San Gregorio Aziende Agricole SpA/Agenzia delle
Entrate**

(Sprawa C-341/22)

(2022/C 303/22)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Feudi di San Gregorio Aziende Agricole SpA

Druga strona postępowania: Agenzia delle Entrate

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 9 ust. 1 dyrektywy 2006/112 ⁽¹⁾, można interpretować w ten sposób, że pozbawia on statusu podatnika, a w konsekwencji prawa do odliczenia lub zwrotu zapłaconego VAT podmiot, który dokonuje aktywnych transakcji istotnych dla celów VAT w wymiarze uznanym za nieodpowiedni, ponieważ jest on zbyt niski w stosunku do tego, czego można racjonalnie oczekiwać w odniesieniu do aktywów, jakimi podmiot ten dysponuje przez trzy kolejne lata, zgodnie z kryteriami określonymi w ustawie, oraz który nie jest w stanie wykazać w celu uzasadnienia tej okoliczności istnienia obiektywnych sytuacji stanowiących przeszkodę?